

מסורת הש"ס

(א) וְעַיִן חַמּוּסָה מוֹכֵחַ נָדָה
(ב) כְּחֵלָה, (ג) וְזֵיל הַשִּׁינֹת
(ד) וְעֵצָן, (ה) וְסִמְלָה לְעַיִן
(ו) וְזֵיל כְּחֵלָה, (ז) וְעֵצָן
(ח) אַחֲרֵי דָּה דְּחֵלָה, (ט) דְּשֵׁל
(י) וְזֵיל שֵׁל שֵׁל מִשְׁלָה, (יא)
(יב) זֵיל הַבֶּלֶן, (יג) דְּשֵׁל
(יד) מִתּוֹס, (טו) וְסִמְלָה
(טז) וְכִרְאֵשׁ כֶּלָּה, (יז) וְזֵיל מִשְׁלָה
דְּעוֹרֵי חֵלָה דְּשֵׁל שֵׁל מִתּוֹס
(יח) וְעֵשִׁשׁ סוֹף מִתּוֹס, (יט)
(כ) וְכִרְאֵשׁ רִכְזֵי חֵלָה
(כא) מִשְׁלָה, (כב) וְסִמְלָה
(כג) וְסִמְלָה, (כד) וְכִרְאֵשׁ מִתּוֹס
דְּשֵׁל, (כה) וְכִרְאֵשׁ חֵלָה
סוֹף מִתּוֹס

תורה אור השלם

1. הלאה כה דברי אשכנז
 2. והכשתי יפצנן
 3. ימיהו כט כז
 4. ארץ אשר לא בחסותם
 5. תאכלו בל לחם לא תחסר
 6. בל ארץ אשר אבינן
 7. כדל וסודרית תחבב
 8. דברים ח ט
 9. נחשת
 10. אשר כעס מלכך והעבר
 11. רבעה עשר יום ודבור
 12. השמחתו
 13. קבלת א י
 14. הנה העבר אשר
 15. אליהו רע יא בך אשתו
 16. ואמר שחם ונמליך
 17. אשקה אותה בחרב לערודך
 18. לירצחך הוא באר כי כד
 19. חסד עם אדוני
 20. בראשית כ
 21. ואמר איש ישראל
 22. האיום הנפש העלה הזה
 23. כי לחם את ישראל לא
 24. חסד הנפש אשר יב
 25. יעשרו ונמליך שר גזל
 26. את בתו חן לו ואת א
 27. אביו יעשה נפש
 28. בישראל סטאל א י כ
 29. הנה חרצא אשר יא
 30. מלחתי אשר יא
 31. כשיבו בשלום ממני ימנן
 32. ויהי וילתעלה
 33. שפוטם א לא
 34. הערץ אן בולעם
 35. רפא אן שם כי מדוע לא
 36. עלתה ארבת בן עמי
 37. ימיהו ח כ
 38. ובט את מנחת הבשל
 39. לשרף את ביהמם ואל
 40. עלות לבצע אשר לא
 41. צויתו ולא דברתי ולא
 42. עלתה על לבי
 43. ימיהו ט
 44. ויחא את בני הבבד
 45. אשר ימלך ויהי ויעלה
 46. עלה על התהרץ ויהי ויעלה
 47. גזל על ישראל ויסע
 48. מעליו וישבו אל ארץ
 49. מלטים כ ב
 50. ותרעה נדקדק לרעה
 51. את יבשתי כנן מנחש
 52. ויבא גנשם ללך במלחשת
 53. 11 השוער
 54. אהיה כטל ישראל
 55. ויחש בשושנת קר שישיו
 56. כלבנו
 57. תהפיע י
 58. ישמתי כוחות על עזה
 59. כוחות על דרעך כי לך
 60. כמות אהבה קשה כשאל
 61. קנאה ורשקא רשפי אשר
 62. שלחבתיה
 63. פיר שפוטם ח
 64. קל על פיהם חתן
 65. ונתת חתן ומתן
 66. ישעיהו טז טז

רבינו גרשום

עורפלא, מיטרא דקה.
פרצידא, גנגר, דתותי קלא.
תתה קרקע קשה, עורז פילי.
תתעוררו בקעים, כלומר
שמנים המטז דקה בקעים
ומציא התבואה שבהם.
דנבט, שבע ויוצא, אף ח"ח
כיון שרצא שמו בעולם שוב
הולך וגורל בכל שנה, שאינו
קשה כבדול. שאינו קשה

מאימתי פרק ראשון תענית

עורפילא. היינו גשם דק
פי' פרצידא וז'
כמו חטה שמתחת הקרקע:
מעוררין ומלמחין פילי פי'

עורפילא אפילו לפרציאד דתותי קלא מהניא
ליה מאי עורפילא עוורו פילי ואמר רבא
האי צורבא מרבנן דמי לפרציאד דתותי
קלא דכיון דנבט נבט ואמר רבא האי צורבא
מרבנן דרתא אורייתא הוא דקא מרתחא
ליה שנאמר י'הלא כה דברי כאש נאם ה'
ואמר רב אשי ^הכל ת"ח שאינו קשה כברול
אינו ת"ח שאי ^היכפטיש יפוצץ סעא א"ל
דבי אבא לרב אשי אתון מהתם מתניתו לה
אבן מרחא מתנינן לה דכתבי ^הארץ אשר
אבאבניה ברזל אל תחרי אבניה אלא בוגיה
ואמר רבינא אפ"ה מיבעי ליה לאיניש למילף
וגו' א"ר שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן
השיבוהו שלא כהוגן לשנים ^ההשיבוהו
לאחד השיבוהו שלא כהוגן ואלו הן
האליעזר עבד אברהם ושואל בן קיש ויפתח
הגלעדי אליעזר עבד אברהם דכתבי
^היהיה הנער אשר אומר אליה הני
כרך וגו' יכול אפ' חיותא אפ' סומא השיבו
כהוגן ונודמנה לו רבקה שואל בן קיש
דכתבי ^היהיה האיש אשר יכנו יעשרנו
המלך עושר גדול ואת בתו יתן לו יכול
אפ' עבד אפילו ממזר השיבו כהוגן ונודמן
לו דוד יפתח הגלעדי דכתבי ^היהיה היוצא
אשר יצא מדרתי ביתי וגו' יכול אפילו דבר
סטמא השיבו שלא כהוגן נודמנה לו בתו
והיינו דקאמר להו נביא לישראל ^ההצרי אין
בגלעדי א' רופא אין שם וכתבי ^האשר
אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי
שנאמר ^הויקח את בנו הבכור אשר ימלך
תחתיו ויעלהו עולה ולא דברתי ^הזה
יפתח ולא עלתה על לבי זה יצחק בן אברהם
ואמר רבי ברכיה אף כנסת ישראל שאלה
שלא כהוגן והקב"ה השיבה כהוגן שנא'
^הונדעה נרדפה לדעת את ה' כשחר נכון
ובתא ויבוא כגשם לנו אמר לה הקב"ה
בתי א' שואלת דבר שפעמים מתבקש
לפעמים אינו מתבקש אבל אני אהיה לך

דבר המתבקש לעולם שנאמר ^י "אחיה כמלך כהוגן אמרה לפניו רבש"ע ^י "שימי כחותם א"ל הקב"ה בתי את שואלת דבר שפעמים אבל אני אעשה לך דבר שגורא לעולם שגא אין שואלין את הנשמים כו': סברוה שאלה במאן תנא אמר רבא ^ו "ה' יהושע היא דאמר ^ז "מי תימא רבי אליעזר שאלה לחוד והוכרה

קשה מאוד שאין כלום, שהיה יכול לילך אצל אביו ומחר לו נדרו. על כפי זה עצה, שלא היה בלבו של
לרבות. אמר אין בעלני, כלומר, שהיה יכול לילך אצל אביו ומחר לו נדרו. על כפי זה עצה, שלא היה בלבו של
הקב"ה שישתחוה, אלא בפה כד נדמוהו. על כפי חקוקיך. וידוע נראין לעולם, אין שאלתי את הנשים, וכן על וספר.
והיה אמר האחרון מוכיח. ודבר שמים, ודבר שרואין וכן על וספר. אמר מאן, והתחלת שאלה וספרה כפי לפניה
ביום אמר, ודבר משעשע תהיה להנחות. ודבר שחול של מצוה ונמצא להחליט וספרה כפי לפניה

ד.

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

נב' ר"י היא דאמר משעת
הנחתו. תמוז לי אמאי נקט
ר"י דברייתא ולא נקט ר"י
דמתני' מיו"ט האחרון אח"כ
מלאכי צו"ה נספר המכריע
לר"ד דמחק זה וכלל קמס
מנ ר"י היל:

מוסף רש"י

נבט. לשון למה (חורף יח):
משעה הנחתו. מים
שמכרכין בו בלחרונה דהיינו
בשביעי (לעיל ב).

רבינו חננאל

ערד פליט. ר' חטת'ס היידן
 וואס מערערט, מאל כסו
 מילא, כרובים באל כסו
 ובעק בארן. אפי' לפרעדיא
 [אפי'] שחתת אבד צופה, [אפי']
 וואס מען דרמט שוואב ויזון
 האבן שוואב שוואב ויזון
 שחתת [צופה] (אפי' חטת)
 אפי' מ'פרעדיא דרמית
 קלא. ור' תרובא שוואב חטת
 אפי' באומות. מ'קלא מלשון
 שרן קלא קתן ב[ר]. צורא
 מלך דרמית אריותיה
 מרמחא. ר' נאמור באל כסו
 דבר אפי' אמר בר שמואל
 ב' חטת אפי' ויזון שוואב
 שאל שאל ר' תרובא.
 אפי' שאל ר' חסותא.
 כבארשית באל ארבעה קו
 ששאל שאל כהנא אליעזר
 אדא ריפחא וכל, ופסטיה
 כיון שוואב וכל שאל
 דרמיתו נתת [בתר] (בתר)
 [בתם], חטת'ס לוי אדא,
 שחתת ויזון כסו שלש. אפי'
 שוואל. הנשנים.
 ששאלו כסו אילת הנשנים
 כיון לנשנים אילת, הנשנים
 לויס כסו שאלה וזכורה
 כסו ביה שאלה וזכורה
 ר' גימלי. ר' גימלי.
 ויזע דאמר ששאל שחתת
 חטת. [אפי'] שאל, אפי' כיון
 שאלה [אפי'] שאלה חטת
 אפי' כ'בדבת השנים, אפי' שאל
 אפי' שאל שאל שאל שאל
 לזר שאל שאל שאל שאל
 אפי' שאל שאל שאל שאל

(א) ע"י מ"ט בפירוש רבינו לקמן
ריש פ"ג וש"ד סוף.

רבינו גרשום (המשך)

השנים, שהרי מחפלין אתה והתחלת שאלה ביום אחר, ח השנים. אפי' תימא, דקתני לחוד, דמזכירין ביום ראשון